

Publicerad 2019-05-31 00:09 av Alex Le Seux

Två

Vi delar clementiner vid köksbordet. Taklampan ovanför flämtar till och tränger sig på i vårt samtal. Vi talar om det högst väsentliga – att jag tycker om russin och att du inte gör det och vi skrattar åt våra olikheter som när man ser sig själv i en konvex spegel. Jag tittar på dig utan att du märker det. Dina blå ögon lyser som akvariefiskar, din panna ger vika för tankarna och knycklar ihop sig i små pappersveck. Och utan förvarning faller orden ur dig, som de första dropparna i ett oväntat regn.

Pappa, jag tycker om dig.

Och jag sväller. Som en klockas skällklang, sväller som dånet när man närmar sig ett vattenfall, växer till en skog som aldrig kan dö.

Jag ler.

Du återgår till din tystnad och clementiner, men ditt ansikte talar, ett språk med stängda ögon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alex Le Seux med Poeter.se id #117328 innehar upphovsrätten